

De leuita q̄lis eē debeat. a de laude ipi⁹ Ca. 62.
Ecquā sit consilij prospicē non ignorā
tis. Et ideo eligatur leuita qui sacrariū
custodiat nec fallatur cōfilio. ne fidem de
serat. ne mortā timeat. ne quid intēperant⁹ ge
rat. vt specie ipsa grauitatē preferat. nec solum
animū sed etiā oculos cōtinētes habē. quē de
ceat ne v̄l ipse frontem sobrietatis fortuit⁹ vio
let occurfus. Qm̄ qui viderit mulierē ad concu
pisēndū eam. iam adulterauit eā in corde suo.
Ita vt adulteriū non solum facti colluīone. h̄
etiam aspectus intēcō cōmutat̄. Magna hoc
vidētur ac mīmis severa. sed in magno munere
non supflua. qñ ranta est leuitarū gracia. vt de
h̄ijs moyses in bñdīatōmib⁹ dicēt. date leui ve
ros ei⁹. date leui manifestos ei⁹. date leui sor
tem suffragij sui. et veritates eius viro sancto
quē temptauerunt in tēptacōmibus. maledixe
runt sup aquā contradictionis. Qui dicit patri
suo a matrī nō nouī re. a fratrib⁹ suos nō agno
uit. a filios suos abdicauit. Hic custodiet verba
tua. a testamētū tuū obſuabit. Illi ergo vel
eius a mafesti ei⁹. q̄ nichil in corde dolī habeāt.
nichil fraudis occultent. sed verba eius custo
diant. a in corde suo conferant sicut cōferbat a
maria. Qui suos parentes officiō suo non noue
rit p̄ferendos qui violatores oderint castitatis